

Ми піднімалися сходами на другий поверх. Переді мною човгав тато, позаду чулося звичне дзижчання крилець Максі.

— Я **максімегащасливиця!** — тішилася маленька фея. Таку маленьку істоту не міг побачити ніхто, крім мене. — Моя людина — найкрутіша!

Тато пихкотів, намагаючись затягнути в мою кімнату триповерховий ляльковий будиночок. Останні кілька років той збирав пилюку в антикварній крамниці «Тисяча дрібниць Гольденбергів», і я давно забула про нього. Тільки коли Максі надібрала на цей будиночок, у мене сяйнула думка: він не лише ідеально пасував моїй феї завбільшки з кулькову ручку, а й навіть уже був повністю обставлений.

На першому поверсі — простора кухонька, їдальня зі старомодними іграшковими меблями й бібліотека. На другому — спальня, ванна кімната й вітальня з диваном і кріслами,

оббитими жовтим оксамитом. У тому будиночку все здавалося древнім. Таким древнім, що його перша власниця, мабуть, уже давно була бабусею. А втім, Максі в ньому точно буде затишно.

— І не думав, що ти досі бавишся з ляльками. — Засапаний тато поставив будиночок біля мого ліжка.

— Та я й не бавлюся, просто... — я затнулася й на мить замислилася. — Мені просто подобається його розглядати!

Це, безперечно, була вдала відповідь. Тато всміхнувся так, як завжди всміхається, коли гадає, що розуміє мене. Він любить усе, що має історію, як сам завжди каже. Тобто все вживане, що можна купити. Тому й став власником антикварної крамниці.

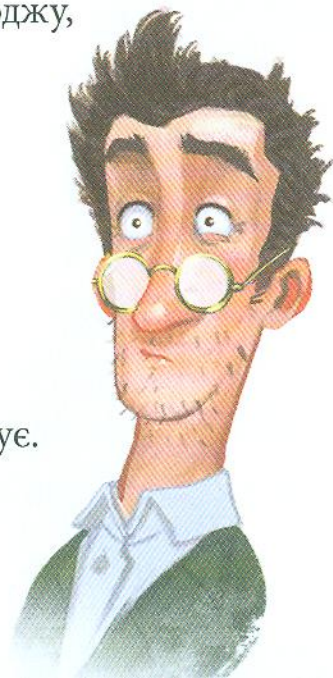
— Як добре, що наша квартира розташована прямісінько над крамницею, — Тато витер піт із чола. — Я не потягнув би цю штуку далі!

— Я **фа-фа-фантастично** щасливезна фея! — тішилася Максі. — Тільки нещодавно була замкнена в тій жахливій пляшці, а тепер *оп!* — і переїхала в прекрасний новий дім! — вона схвильовано залетіла до вітальні лялькового будиночка й одразу брѳохнулася на оксамитовий диван. Одна з його ніжок хруснула.

Моя фея впала на бік і почала лаятися.

— Що таке? Що сталося? — здивувався тато. Він не міг ані бачити Максі, ані чути її прокльонів, проте, звичайно, помітив, що ніжка дивана зненацька зламалася. — Я полагоджу, коли матиму можливість, — пообіцяв він і похитав головою.

Наш перський кіт Барон фон Мурр настовбурчив шерсть і зашипів. Я певна, що він, на відміну від тата, чудово бачить мою фею. Принаймні точно її чує. Максі іноді розмовляє з ним, а

потім розповідає, що Барон фон Мурр із нею дуже невихований, ще й патякає їй усілякі гидкі речі. Однак я ніколи не чула від Барона фон Мурра жодного слова, тому не певна, чи все, що Максі говорить, правда, чи іноді вона таки досипає вигадок. Моя фея не завжди ставиться до правди серйозно.

День поганого настрою

Був ранок суботи. Я сиділа на своєму ліжку й настрій мала поганий. По суботах я завжди прибираю. Це тупо! Як можна, скажіть мені, будь ласка, робити щось круте в охайній кімнаті? Усе одно щойно ви наведете лад, то одразу витягаєте всі речі назад. І так усі старання пропадають.

На жаль, і цієї суботи тата мої аргументи не переконали. Він наполягав на тому, що в охайній кімнаті я легко зможу знайти всі свої гарні речі. Тьху! Хто б казав. Його антикварна крамниця схожа на... ні, краще я цього не казатиму вголос.

Я закотила очі, а тоді глянула на Максі. Вона насвистувала, цілковито поринувши в причепурення лялькового будиночка. Я спостерігала, як вона літає з кімнати в кімнату й чарівною паличкою підіймає в повітря меблі та

